

РЕШЕНИЕ

№ 455

гр. София, 22.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 03.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **626** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано по жалба на [фирма], подадена чрез пълномощник – адв. Н. Б. от САК, срещу акт с изх. № ДФЗ 01-2600/656 от 14.11.2018 г. за прекратяване на ангажимент по мярка 10 „Агроекология и климат“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2014-2020г., издаден от Заместник-изпълнителния директор на ДФ Земеделие.

В жалбата си до съда жалбоподателят излага оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в нарушение на административно-производствените правила и материалния закон. Твърди се, че при издаването на същия са нарушени разпоредбите на Наредба №7 от 24.02.2015г. за прилагане на мярка 10 „Агроекология и климат“ от ПРСР 2014-2020г. и в частност разпоредбата на чл.52 ал.1 от Наредбата, като в нарушение на предвидената в нормативния акт процедура не били извършени проверки на място за изпълнението на изискванията за подпомагане на агроекологичните дейности. Сочи се, че по отношение на един от имотите действително има значително разминаване в стойността на одобрената площ и площта, която е заявена в текущата кампания за подпомагане, но това се дължи на факта, че на този парцел е извършено заснемане за възстановяване в съществуващи реални граници, като впоследствие по отношение на същия е извършена делба. След извършването ѝ, по-голямата част от имота преминава в частни ръце, а [фирма] остава ползвател на по-малката. Твърди се

също, че последните два парцела от Приложение 1 към Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 10 „Агроекология и климат“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2014-2020г. са отбелязани като незаявени, въпреки че те са посочени за подпомагане за 2017г. С оглед на изложеното, моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания акт. Претендира и разноски по делото, съобразно представен списък на разноски.

Ответникът - Заместник-изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“, чрез процесуалния му представител, оспорва жалбата, като неоснователна. Претендира разноски по делото, като прави възражение по реда на чл. 78, ал.5 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на оспорения акт във връзка с правомощията си по чл.168 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

[фирма] е регистриран с Уникален регистрационен номер (УРН) 621008 в Интегрираната система за администриране и контрол (И.).

Съгласно Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/312/16.03.2016 г. (л. 18) дружеството е одобрено за участие по мярка 10 „Агроекология и климат“ от ПРСР 2014-2020 със заявените от него 27 парцела, с обща площ 40.7 ха. (л.21- л.22). В писмото са посочени изискванията, които е задължено да изпълнява с поемане на 5-годишния ангажимент за извършване на дейности по направлението, базовите изисквания по направлението, изискванията по управление на направлението. Посочени са и изискуеми документи и сроковете за представянето им. Указано е, че всички изисквания и документи са подробно описани в Наредба № 7/24.02.2015 г. като при промяна на нормативните разпоредби следва да се спазват обнародваните в Държавен вестник промени. В тази връзка е указан и начинът на процедиране, съгласно чл. 23, ал. 4 от Наредба № 7/24.02.2015 г. Неразделна част от уведомителното писмо е Таблица № 1 на одобрените и неодобрените за участие площи по направление "Възстановяване и поддържане на постоянно затревените площи с висока природна стойност" от мярка 10"Агроекология и климат" от ПРСР 2014-2020 г. Уведомителното писмо е получено от пълномощник на жалбоподателя на 29.03.2016 г.

Жалбоподателят е подал общо заявление за подпомагане с вх. № 18547428/29.04.2017 г., ведно с Таблица за използваните парцели 2016 г. (л. 37 и сл.).

Впоследствие, същият е подал ново Заявление за подпомагане 2017, заедно с Приложение по мярка 10 „Агроекология и климат“ 2017, Таблица за използваните парцели 2017 и Декларация за запознаване с определенията за нередност.

За кампания 2017г. [фирма] е променяло в определения срок размера на парцелите, които са били заявени от дружеството за подпомагане.

Извършена са общо четири автоматични проверка на въведените данни в заявлението за подпомагане по директни плащания за кампания 2017 г., като във всички е имало предупреждение, че заявената по мярка 10 площ не съответства на границите и площта на одобрените референтни парцели. В проверките има предупреждения и за заявени парцели, за които няма правно основание. В последната извършена проверка, след представяне на съответните документи и

намаляването на площите за два от парцелите, за които е имало предупреждение, в последно стартираната проверка от заявените парцели е останал един, заявен без правно основание към момента на проверката.

На 10.05.2017г. от името на дружеството жалбоподател е подадено обяснение (л. 51) , като за причина за намаляването на заявените площи по Агроекология мярка 10 е посочено съобразяването с правните основания във връзка с възстановяване на площи от [община] и съобразяване с правните основания.

В таблицата за извършената първа автоматична проверка е отбелязано, че декларираната площ за компания 2015г. е 39.45, а площта декларирана за 2016г. е 35.94 ха. З. се е запознал с резултатите от проверката на 10.05.2017 г. (л.75). Същите стойности са отразените деклариращи площи за компания 2016, а именно 39.45 ха, а за 2017г. 35.94 ха. Дружеството чрез пълномощник, се е запознало с резултатите на 26.05.2017г. (л.79). Видно от резултатите от последната извършена проверка общата декларираща площ за компания 2017 е в размер на 32.47 ха.

С писмо с изх. № 01-2600/656 от 30.01.2018 г. (л. 24) [фирма] е уведомено, че е открито производство по издаване на административен акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 10 „Агроекология и климат“ по направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (ВПС-1)“. Като основание за това административният орган е посочил, че в резултат на извършените административни проверки, във връзка с подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане, е установено, че процентът на припокриване на площта на заявените през текущата компания парцели, спрямо одобрените (референтните) парцели за участие по направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (ВПС-1)“, е 79.78%, съгласно Приложение № 1 към писмото. Видно от направеното отбелязване върху писмото същото е получено от жалбоподателя на 23.07.2018 г.

Срещу констатациите, обективирани в цитираното писмо, е депозирано възражение от дружеството- жалбоподател (л. 27). В него [фирма] се противопоставя на извода на административния орган, че то не е изпълнило своя ангажимент по мярка 10 „ Агроекология и климат“ от ПРСР. Възражава се и против данните, отразени в Приложение №1, неразделна част от писмо изх № 01-2600/656 от 30.01.2018г. Сочи се, че по отношение на два парцела заявени за подпомагане за 2017г., отбелязани в приложението като незаявиени, е допусната грешка, която е в резултат от очертаването на съответните парцели при две различни цифрови ортофото карти.

В отговор на възражението, с писмо с изх. № 01-2600/656 от 22.08.2018 г. (л. 29) заявителят е уведомен, че на основание чл. 20, ал. 2 от Наредба № 7 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 10 „Агроекология и климат“ от ПРСР за периода 2014-2020 всяка година поне 90% от площта на съответното направление следва да се припокрива географски с площта, за която има поет агроекологичен ангажимент. Пояснено е, че това на практика означава, че е необходимо всяка година да се декларират същите площи. В отговор на изложените във възражението твърдения е посочено, че изискванията на Наредба № 7 от 24.02.2015 г. да се декларира всяка година 90 % от одобрената площ за извършване на агроекологични дейности или направления са били известни на дружеството още при поемане на ангажимента и осигуряването на правно основание за ползването от него площи не е от компетенцията на ДФ „Земеделие“ –РА.

Депозирано е повторно възражение вх. № 01-2600/656 от 19.09.2018г. (л. 31) срещу писмо с изх. № 01-2600/656 от 22.08.2018 г.

В резултат на проведеното административно производство е издаден оспореният Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 10 „Агроекология и климат“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 с изх.№ 01-2600/656 от 14.11.2018 г. от Заместник-изпълнителния директор на ДФЗ. С него на основание чл. 63, т.1 във вр. с чл. 77, т.4, б."в" от Регламент (ЕС) № 1306 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и в съответствие с чл. 18, ал.3, т.3 от Наредба № 7 от 24.02.2015 г., ДФЗ – РА е прекратила поетия ангажимент по горесцитираното направление, по отношение на [фирма], тъй като процентът на допустимата заявена площ през текущата кампания, спрямо размера на одобрената (референтната) площ за участие по направлението, е 79,78 %.

По искане на ответника по делото е приета и не е оспорена от страните съдебно – техническа експертиза (л. 254). От вещото лице е направено сравнение на графиките на заявените през 2017 г. парцели и графиките на одобрените при поемане на агроекологичния ангажимент парцели. Установено е, че през 2017 г. за 14 от заявените през 2015г. 27 референтни парцела дружеството - жалбоподател е извършил очертаването по границите на референтните парцели. За останалите 13 парцела има намаление на заявените площи, а два от референтните парцела не са заявени изобщо през 2017г. Направено е заключение, че при изчисляване на графичното съвпадение процентът на съвпадение между одобрените за участие в мярката парцели и заявените през 2017 г. е 79.78 %. Посочва се и общата заявена площ за подпомагане за 2017г. от дружеството по мярка 10 „ Агроекология и климат“, а именно 32.47 ха. Вещото лице калкулира и процента на съвпадение на площите при условие, че се включи и БЗС 22506-50-1-2, а именно парцелът, относно който [фирма] твърди, че има извършена самоделба, при която по- голямата част от парцела преминава в частни ръце, а дружеството остава ползвател на по- малката. В този случай процента на съвпадение съгласно експертизата е 83.39 %. Експертът установява, че действително за горепосочения парцел БЗС 22506-50-1-2 намалената площ се дължи на възстановяване на земеделска земя и последваща липса на правно основание за ползване на целия референтен парцел. За останалите разлики между заявените площи от заключението се установява, че те се дължат на обстоятелството, че за някои от парцелите, границите на същите не са посочвани чрез копиране на границите на референтните парцели, а някои техни граници са очертавани ръчно, при което същите са били изменени спрямо границите на референтните парцели. Вещото лице установява, че по този начин са били изчертавани част от границите на парцелите и през 2016г., което също е довело до намаляване на площта на заявените парцели, но за тази компания процента на припокриване е бил 90.89%, поради което ангажиментът не е бил прекратен.

При така установеното от фактическа страна съдът намира следното:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, адресат на акта, на която са засегнати права и законни интереси и за която актът е неблагоприятен, поради което е налице правен интерес от оспорването му.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Заместник-изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ в рамките на правомощията,

съгласно заповед № 03-РД/715 от 27.06.2017 г., на основание чл. 20, т.2 и т.3 и чл. 20а, ал.1, 2 и 4 от ЗПЗП и чл. 10, т.1 и 2, т.7 и т.13 и чл. 11, ал.2 от Устройствения правилник на ДФЗ (л. 184). С посочената Заповед, в т.1, Изпълнителният директор на ДФЗ е делегирал на Заместник-изпълнителния директор на ДФЗ правомощия да издава и подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане, адресирани до кандидатите за подпомагане, съгласно чл.1 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания, а в т.5 е делегирал правомощия да издава и подписва писма за откриване на производство по издаване на акт за прекратяване на агроекологичния ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания“, мярка 10 „Агроекология и климат“ и мярка 11 „Биологично земеделие“. Съгласно т. 7 от същата, на заместник-изпълнителния директор на ДФЗ е делегирано и правомощието да издава и подписва актове за прекратяване на агроекологичния ангажимент по цитираните мерки.

Условията и реда за подпомагане по възстановяване и поддържане на постоянно затревени площи с висока природна стойност (ВПС) са уредени в Наредба № 7 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 10 „Агроекология и климат“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. В същата са уредени и хипотезите, при които агроекологичният ангажимент може да бъде прекратен.

Видно от разпоредбата на чл. 8, ал.1 от Наредба № 7 агроекологичните дейности по направленията по чл. 3, измежду които е и възстановяване и поддържане на постоянно затревени площи с висока природна стойност (ВПС) - чл. 3, т.1, се прилагат за период от пет последователни години, като в ал.2 изрично е посочено, че този срок започва да тече от началото на годината на подаване и на одобрение на „Заявлението за подпомагане“, което през първата година на кандидатстване е и „Заявление за плащане“, а през всяка следваща година до изтичане на петгодишния срок кандидатите за подпомагане подават „Заявление за плащане“. Съгласно чл. 20, ал.1 от Наредбата посочените агроекологични дейности се прилагат върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в петгодишен период от поемане на агроекологичния ангажимент. В действащата към момента на издаване на оспорения акт ал.2 на същия член е регламентирано, че одобрената площ за прилагане на агроекологичните дейности по направленията по чл. 3, т.1, 3 и 4 /сред които и направление възстановяване и поддържане на постоянно затревени площи с висока природна стойност (ВПС)/ може да бъде намалена с не повече от 10 на сто, като всяка година поне 90 процента от площта по съответното направление се припокрива географски с площта, за която има поет агроекологичен ангажимент по реда на глава пета или в случаите на ал.б.

Оспореният акт е издаден на основание чл. 18, ал.3, т.3 от Наредбата, т.е. за неспазване на изискванията на чл. 20, ал.2, поради което спорният въпрос по делото е с какъв процент е била намалена площта на припокриване на заявените от жалбоподателя за кампания 2017 г. парцели по мярка 10 по направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (ВПС-1)“, спрямо одобрените (референтните) парцели за участие по посоченото направление през 2015 г.

В случая правното основание за издаване на оспорения акт е разпоредбата на чл. 18, ал.3, т.3 от Наредба № 7 от 24.02.2015 г., съгласно която ДФЗ - Разплащателна агенция прекратява агроекологичния ангажимент и земеделските стопани

възстановяват получената финансова помощ по съответното направление, съгласно условията на ал. 4, когато не са спазили изискванията на чл. 20, ал. 2 и 4.

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че одобрените площи за прилагане на агроекологични дейности, за които жалбоподателят е поел агроекологичен ангажимент през 2015г. са в размер на 40.7 ха площ (л. 18- л.22). В същото време процентът на припокриване на площта от пресичане на заявените през текущата кампания за 2017 г. парцели спрямо одобрените/референтни парцели за участие по мярка 10 „Агроекология и климат“ е под 90%, а именно 79.78 %, като заявената за подпомагане площ за 2017г. по мярка 10 „Агроекология и климат“ е в размер на 32.47 ха. В този смисъл е и неоспореното от жалбоподателя заключение на вещото лице, което изцяло потвърждава констатациите на административния орган, направени в резултат на административните проверки по чл. 52, ал.1 от Наредбата. С оглед на това съдът намира, че са налице изискуемите материалноправни предпоставки за издаване на оспорения акт, тъй като от страна на жалбоподателя не са спазени изискванията на чл. 20, ал.2 от Наредба № 7 от 24.02.2015 г.

В жалбата са наведени твърдения, че намалението на площите по мярка 10 „Агроекология и климат“ се дължи на невъзможност дружеството да се сдобие с правно основание за една от площите, за което е поел ангажимент, тъй като за този парцел е извършено заснемане на възстановяване в съществуващи реални граници, като впоследствие по отношение на парцела е извършена самоделба. Съдът намира същите за неоснователни като напълно споделя тезата на административния орган, че изискванията на Наредба № 7 от 24.02.2015г. да декларира всяка година поне 90 % от одобрената площ за извършване на агроекологични дейности или направления са били известни на дружеството още при поемането на ангажимента и осигуряването на правно основание за ползването от него площи не е в компетенцията на ДФ „Земеделие“- РА. Още повече, че за пълнота на експертизата е изчислен и процентът на съвпадение на площите, при условие, че този процесен имот се приеме като заявен с цялата площ на референтния парцел. В този случай процента на съвпадение калкулиран от експерта е 83.39 %, което отново е под прага от предвидените в Наредбата 90 %.

Следва да се има предвид, че твърденията на жалбоподателя, че два от парцелите са отбелязани като незаявиени за подпомагане за 2017г., въпреки че същите са били заявени не се доказват и потвърждават от приложените по делото материали и извършените проверки. Този извод се обосновава и в неоспорената от страните експертиза.

Твърденията на дружеството жалбоподател, че липсата в оспорения акт на посочени конкретни извършвани видове административни проверки и проверки на място и констатираното с тях, води до опорочаване на процедурата, съдът намира за неоснователни. В случая са

извършвани административни проверки, посредством създадената за изпълнение на функциите на Разплащателната агенция Интегрирана система за администриране и контрол (чл.30 от Закона за подпомагане на земеделските производители - ЗПЗП), които са били нужни, за да се констатира има ли несъответствие между одобрените площи с поемането на ангажимента през 2015г. с тези, които са заявени от дружеството през 2017г. Жалбоподателят е бил запознат с резултатите от автоматичните проверки и е имал пълната възможност да коригира данните в заявлението си по реда на чл. 51 от Наредба № 7/2015 г. След като не го е сторил, той следва да понесе отговорността за неспазването на условията за отпускането на агроекологични помощи.

Неоснователно е и твърдението в молбата на жалбоподателя от 01.04.2019г., че извършването на физически проверки на място е задължително по смисъла на чл.52 ал.1 от Наредба № 7/24.02.2015г., като доколкото информация за извършени проверки на място липсва в административната преписка, оспорения в настоящето производство акт е опорочен. Съгласно чл.37 ал.1 от ЗПЗП Интегрираната система за контрол включва административни проверки на подадените заявления за подпомагане и проверки на място, но видно от текста на чл.37 ал. 3 (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2015 г.) е, че проверките на място се извършват по контролна извадка от подадените заявления за подпомагане, въз основа на анализ на риска. Предвид изложеното съдът приема, че липсва нарушение в процедурата по издаване на акта, предвид твърдението за неизвършени проверки на място, тъй като съгласно чл. 37, ал. 3 от ЗПЗП на задължителна проверка на място подлежи само контролна извадка от подадените заявления за подпомагане въз основа на анализ на риска, т.е проверките на място не са задължителни за всички земеделски производители. В случая акта е издаден въз основа на административни проверки, а неизвършването на проверки на място не съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, доколкото този вид проверки не са задължителни по всички подадени заявления за подпомагане.

С оглед на горното жалбата на [фирма] се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал.4 АПК на ответника се дължат разноски в общ размер на 300 лв. (триста лева), от които 200 лв. разноски за вещо лице и 100 лв. юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143 и чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съобразно направеното искане.

Поради изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 66 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], подадена чрез пълномощник – адв. Н. Б. от САК, срещу акт с изх. № ДФЗ 01-2600/656 от 14.11.2018 г. за прекратяване на ангажимент по мярка 10 „Агроекология и климат“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2014-2020г., издаден от Заместник-изпълнителния директор на ДФ Земеделие.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], да заплати на ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ направените по делото разноски за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение в общ размер на 300 (триста) лева.

Решението може да бъде обжалвано от страните с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: